

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 583

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.

ΔΥΟ ΔΗΜΟΝΗΘΕΝΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Π. Λάμπρου.
ΣΑΙΣΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Δαμιράλη.

Η ΕΝ ΤΑΪΓΑΝΙΩ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ὑπὸ Ἀθ. Ο. Λυκαρδοπούλου.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΔΥΣΣΗΣ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Παστέρ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν τῇ Γερικῇ Ἐφημερίδι τοῦ Μονάχου τὸ πρῶτον, εἶτα δ' εἰς πλείστας γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐκ τῶν ἐγκριτοτάτων μετενεχθὲν, ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ διδάκτορος Σέππ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ καταγωγή τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων.» Ὁ συγγραφεὺς, μετὰ πολλοῦ πείσματος πολέμων τὰς θεωρίας τοῦ Φαλμεράιερ καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ περὶ ἐκσλατισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, πειρᾶται διὰ πλείστων παραδείγματων ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁμοιότητα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἀνευρίσκων ἐν αὐτοῖς τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν προγόνων τῶν. Πρωτοτύπων μεταξὺ τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ εἶνε τὸ εἶξῃ: «... Ἕλλην οὐδέποτε ἀνέχεται μαστίγων. Καὶ τολμᾷτε (ἀνακράζει ὀργίλος) ἰσχυρίζεσθαι: ὅτι ἀπὸ Σλαύων κατὰγονται οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τῶν Σλαύων, τῶν ἐν τῇ μαστιγῷ εἰδισμένων καὶ δὴ ἐπὶ ταύτῃ εὐγνωμονούντων.» Ἐξαιρετικῶς κατωτέρω τῶν ὀλιγάρκειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀποφαίνεται ὅτι: «Ὁ Ἕλλην χορταίνεται ὅπου ὁ ὄνος πεινᾷ.» Τελειῶν δὲ συμπερίαινεται: «Ἐὐὲν ἐπισκοπήσῃ τις ὅτι, μόνον αἱ Ἀθῆναι κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ νέους χρόνους παρήγον αἱ Ἀθῆναι κατὰ τοὺς παλαιούς καὶ νέους χρόνους παρήγον ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ τέχνῃ, ἐν παντί, ὅτι ἀνάγεται εἰς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν θαρρύντως θά εἴπῃ: Ἡ πόλις αὕτη μόνη ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς μορφώσεως τῆς ἀνθρωπότητος πολλῶν πλείονα ἢ τὸ ἑκατὸν ἀριθμοῦν ἑκατομμύρια κατοίκων κολλοσσάων σλαυικῶν ἔθνος!»

Τὸ ἐν τῇ Ἑστία τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν διήγημα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνου Ἀμαρυλλεῖς δημοσιεύειν πρό τινας ἐν γερμανικῇ μεταφράσει δημοσιεύεται προσεχῶς καὶ ἀγγλιστὶ μεταφρασθὲν ὑπὸ τῆς λογικῆς ἑστίας Ἑλισάβετ Ἐδμουντ, τῆς γνωστῆς μεταφραστῆρας ἑλληνικῶν ποιημάτων. Γερμανιστὶ δὲ ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν τῇ φιλολογικῇ παραρτήματι τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Βόλφτ ἑτερον διήγημα αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑστία ἄλλοτε δημοσιεύειν Αἰ δύο Ἀμυγδαλαί.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς γερμανιστὶ περισπούδαστος πραγματεία «Περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης» (Die Aussprache des Griechischen) ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ διαπρεποῦς λογίου καὶ θερμοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐδμουντ Ἐγγελ, τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῶν «Ἑλληνικῶν ἐκρινῶν ἡμερῶν.» Ἐν προσεχέϊ φύλλῳ τῆς Ἑστίας θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐκ τοῦ νέου τούτου ἔργου μεταφράζοντες σελίδας τινὰς

ἐν αἷς μετὰ χάριτος ἐκτίθεται τὸ πῶς ἐπενοήθη ἡ ἑρασιμανὴ προφορὰ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀκαταμαχῆτως ἀποδεικνύεται τὸ ἀβάσιμον καὶ δὴ γελοῖον αὐτῆς. Περὶ τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος, μεθ' οὗ θέλει ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ λογίων, μαρτυρεῖ αὕτῃ ἡ τῶν «Ἑλληνικῶν Ἑαρινῶν ἡμερῶν» ὑποδοχὴ, περὶ ὧν ἐνθουσιώδεις κρισεῖς ἐγράφησαν ὑπ' ὀλοκλήρου τοῦ γερμανικοῦ καὶ ἀλλοδαποῦ τύπου, μεταφράσεις δ' αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ὀλλανδικῇ καὶ ἀγγλικῇ, προσεχέστατα δὲ καὶ γαλλικῇ παρασκευάζεται. Ὁ κ. Ἐγγελ σκοπεῖ κατὰ τὸ ἔαρ νὰ κατέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως περιηγηθῇ τὰς Κυκλάδας καὶ τὴν Κρήτην καὶ δημοσιεύσῃ περιγραφὰς τῶν νήσων τούτων.

Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τοῦ ἀριστοτάτου περιοδικοῦ συγγράμματος *Revue d'histoire diplomatique*, δημοσιευμένου ἐν Παρίσις ὑπὸ νέου ἱστορικοῦ συλλόγου, ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Δημ. Βικέλα ἐπιγραφῇν φερούσης «Ἡ ἱδρυσις τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ.»

Ἐν τῷ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντι τεύχει τῶν *Monuments Grecs* τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν μελετῶν ἐδημοσιεύειν δ' ἐκ τῆς περὶ τῆς ἀθηναϊκῆς τριήρεως ἀξιοσπουδάστου αὐτοῦ συγγραφῆς γνωστῆς Γάλλου ἀρχαιολόγου Cartault σπουδαίαν διατριβὴν περὶ ἀρχαίων τινῶν παραστάσεων πλοίων ἐπὶ ἀθηναϊκῶν ἀγγείων, συνοδευομένην ὑπὸ περιέργων εἰκόνων.

Περίεργον μελέτην περὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Πομπηίᾳ ἐδημοσίευσεν ὁ Βέλγος λόγιος P. Willems, εἰδικώτερον ἀσχοληθεὶς περὶ τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὑπὸ τοῦ Βεσσουβίου καλυφθείσης ἀρχαίας ρωμαϊκῆς πόλεως σωζομένας ἐπιγραφάς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ γερμανικοῦ Ρηνικοῦ Μουσείου ἐδημοσίευσεν ὁ ἡμέτερος κ. Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος Κερκαμεὺς νέας τινὰς ἀνεκδότους ἐπιστολάς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, εὐρεθείσας παρ' αὐτοῦ ἐν τινι χειρογράφῳ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῆς τῆς Θεοτόκου.

Περίεργον εὑρημα ἐγένετο ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν Φλαμινίαν ὁδὸν ἐγγύτατα τοῦ στενοῦ τοῦ Φούρλου καὶ τῆς σήραγγος τοῦ Βεσπασιανῶ. Ἐργάται σκάπτοντες εὗρον ὑπὸ τῇ νῆαν ὁδὸν μέγα πλῆθος κεκαυμένων αἰτών, κυμάτων καὶ ἄλλων ὀσπρίων. Κατὰ τινὰ τῶν ἐγγυφίων λογίων αὐτοῦ εὗρισκονται τὰ λείψανα τοῦ φρουρίου *Petra Pertusa*, ὅπερ ἀναφέρεται κατὰ τὸν γοθθικὸν πόλεμον καὶ ἐπυρπολήθη τῷ 570-571 μ. Χ. ὑπὸ τῶν Λογογυθάρων. Εὐρέθη δ' αὐτοῖσι καὶ λίθος τῆς ἐνεπιγραφῆς.

Ἐν τοῖς ἐρείπιοις ἀρχαίου τινὸς δωρικοῦ ναοῦ ἐν Ρηγίῳ τῆς Καλαβρίας μὴ ἀνασκαφεῖσι συστηματικῶς μέχρι τοῦδε, εὐρέθησαν ἀρχαῖα τινὰ ἀγγεῖα, ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ ἀξιοπερίεργον τεμάχιον πηλίνου εἰδωλίου, παριστάνοντος δύο ἐν σπουδῇ πρὸς τὰ δεξιὰ κινουμένης γυναικῆς. Τὰ εὑρήματα εἶνε ἀξιοσημείωτα ἕνεκα τῆς σπάνιως τῶν λειψάνων ἀρχαϊκῆς τέχνης ἐκ τῆς πατρίδος τοῦ Πυθαγόρου.

Ὁ ἐν Βερολίῳ βιβλιοθηκάρτος Βλνεντίας Ρόζε ἐξέδωκεν ἀνέκδοτον βίον τοῦ ὁσίου Δαβὶθ Θεσσαλονίκης ἐκ χειρογράφου τινὸς τῆς ἐν τῇ Γερμανικῇ πρωτεύουσῃ βασιλικῆς βιβλιοθήκης. Ὁ δημοσιευθεὶς αὗτος βίος ἔχει μεγάλην ἀξίαν διὰ τὴν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ἱστορίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡράτο ἐν Παρίσις ἡ ἐκδοσις περισπούδαστου συγγραφῆς, γαλλιστὶ μεταφραζομένης, περὶ τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς τέχνης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ὁδησῷ πανεπιστημίου Ν. Κονδακῶ. Ὁ δημοσιευθεὶς ἤδη πρῶτος τόμος, κοσμοῦμενος ὑπὸ ἱκανῶν εἰκόνων, περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς βυζαντινῆς ἱστοριογραφίας (miniature), ἥτοι τῆς ἐν τοῖς χειρογράφοις ζωγραφικῆς. Τὸ δῶλον σύγγραμμα ἀποτελεσθήσεται ἐκ τεσσάρων τόμων. Τοῦ πρώτου τόμου προτάσσεται πρόλογος τοῦ ἐν Λειψίᾳ καθηγητοῦ Springer.

Ἐν Καὲν τῆς Γαλλίας ἀπέβλεψεν εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ διάσημος νομομαθὴς Δεμολόμπ, καθηγητὴς ἐν τῷ νομικῷ